

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Filius

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

& fel mille circumlitum. G. Nata mihi est dulcis sobo-
Ponem tibi grauium curarum dominatum credito. Nun-
metu, atque angoribus vitam ages. G. Filios genui. R. Nec
perere, nec vota facere noueras. En dices tuo periculo,
parentes orbos miserari, dices & in breui vita longas curas
tepe longiora negotia ordiri, dices his qui nihil ad te perti-
nere, que virtus nunquam sis disponere. Ad postremum
plus alium quam te, dices ardentissime diligere, tepe-
duras artes. G. Filios habeo. R. Nunc primum intelli-
gimus, quid ipse debeas parentibus tuis. G. Filios procreaui.
autobrem in exhausto percolendam studio, que te dum
cuius, cuius nullo forsitan auro, & fortasse post obi-
tibus legas. G. Filii mihi sunt. R. Si boni iugis timor, sin ma-
dolor, interim solamen ambiguum, certa cura. G.
Habet vnde viuus dolcas, mortuus agnolcaris. Ha-
scipius mori possis. G. Pater filiorum tum bonorum.
meliores filii, tanto periculolior conditio tua est. Ne-
delenti materiam gignendo queris, quos lachrymis
domum tuam patefeceris, quantum in te ius morti, mi-
terat. O mater miser! At Horatius. O Patres
Dico ego. G. Optimorum pater filiorum sum. R. Optan-
tibus integro est, ne forte viuus esse desinas quod delectat,
cum Neltore a sociis queras, cur tam diu vixeris. G.
filiusque sum sobole. R. Felicitas anxia, sollicitum gau-
dium, felicitas misera. Posses multos illustrium
felicitati nihil magis oblitit, quam quod filios

Spartana illa mulier apud scriptores quidem innominata, sed non
pariter illaudata, que audito quod filius in praelio occidisset, ideo
ait, illum genui vt esset qui mori pro patria non timeret. Par Liviæ
virtus, maiorisque Coimeliæ, sed clariora sunt nomina, quarum
prior ingentis nati, & ad summum spectantis imperium, vt terre
traditus fuit: luctum mox deposuit, nunquam vero memoriam
intermisit, altera filius multis inimicis amissis, quorum ali-
quos a populo interfectos, inhumatosque conspexerat, commise-
rantibus & illius fortem scemine morte deplorantibus, miseram-
que vocantibus, non se miseram, sed felicem esse respondit, quæ ra-
les filios genuisset. Insignis mulier, nec presentis misera, nec præter-
terito etiam infelix, quæ contra publicam opinionem, & consuetudinem
miserorum se felicitate præterita & læti temporis memoria
solaretur, grata quod habuisset, quod amississet æquanimis, ob hoc
vnum digna vt prospere succedat. Et illa quidem mulier tota
grauibus fortunæ vultuibus inconcussa permansit. Tu vir vnicò
deiectus luges. D. Amisi filium. R. Amisti simul & metus mul-
tos infinitamque materiam sollicitudinum & curarum, quibus vt
careres, vel tibi, vel filio moriendum fuit. Securum patrem sola
mors facit. D. Filium amisi. R. Si pium nil est quod illi metuas, in-
turo est. At si pium tuorum numerorem annorum, tuæ si-
mul senectutis exulisti. D. Filium perdidit. R. Si virtute prædi-
tum, gaude quod habueris. At si vitio perditum, gaude saltem
quod amiseris, vt obique naturæ beneficium agnosce, seu quod ta-
lem dedit, seu quod talem abstulit. D. Ante tempus filium mihi
mors rapuit. R. Non sit ante tempus, quod in omni tempore fieri
potest. In omnem ætatem multi sunt aditus morti, in adulescentia
infiniti. D. Sine filio remansi. R. Et sine angoribus, & sine pau-
oribus. Iam non erit cui noctes infomes, cui sollicitos dies agas,
cui spes longas, atque inextricabiles ordiare, qui canos tuos, rugasque
conlideret, hæreditatem æstimet, sumptus arguat, moram
moris inculcet. Vndique tibi securitas, & quies, geminum bonum
ingens, titulo licet mortis asperius. D. Acerba filii morte deiectus
sum. R. An non Anaxagoram audieras? An oblitus eras te genuisse
mortalem? An id potius forsitan luges, quod qui sequi debuerat ante-
cessit? Equidem cum in multis inordinata hominum vita sit, nul-
lum penitus mors habet, & senes decrepiti cunctantur, & festinant
iuuenes, & præcipitæ pueri, & infantes primo vitæ delimine re-
trahuntur. Hic tardius licet, ille ocyus, hic maturus, ille acerbus, ne-
mo non moritur, hæc summa est, vbiunque vero hoc qualibet æ-
tatis parte quis obierit, & si acerbus fuerat, morte maturuit. D. Ex-
tinctum fletu filium. R. Si sterturus eras morientem, & nascentem
flesles, tunc inoricceperat nunc desit. Noli autem tuas & illius
iorem optinam lugere, ille iter ambiguum a tergo habet, tu secu-
rum ante oculos non amplius aut charo oneritimens, vt Maro ait,
aut alteri. D. Cum filio vitæ dulcedo omnis extincta est. Magna
fateor, ac dulce solatium patri filius bonus, sed sollicitum, ac graue.
Et sepe dulcissima offendunt, & charissima impediunt, & preciosissi-
ma rerum premunt. Et fortassis hic filius obstabat altiori animo
voluenti. Iam inestior licet ac liberior factus exurgat, bona de ma-
lis elicere sapientis est. D. Mors me filium mæstum fecit. R. At quod
restit alacrer exige, illi vitæ, viue iam tibi.

De filio infante festiuo. DIAL. LXXI. G. A. V.

Infans filius festiuus est mihi. R. Modo ne ista festiuitas in do-
mestica, & quo tibi præfens lætior in fastuos fuerit, eo mœ-
re dignus. G. Infans est mihi bonæ spei. R. Quid si sit nul-
lus? Caduca ante alias eras, illa sepe in iplo flore præciditur.
G. Infans est mihi blandissimus. R. O, ne istæ blanditiæ vertantur in lachry-
mas. R. est dulcissima (fateor) infantuli aspectus & alloquium, vt
patet apud Statium Papiniam. Syderes vultus & Serbis ligatis
matis, que dum audiuntur mœlent, dum audiri am-
noscunt, cruciant, nec sine sensu doloris ad memoriam
humanis in rebus, sed in nulla magis dulcedini op-
tate amantudo est. G. Delector filio infante iucundissi-
mo. R. Non prohibeo delectari, ne naturæ obitem, sed in omnibus
quæ, sine quo nihil bene agitur. Volo te parcius gau-
di, vt dolendum fuerit, possis & parcius dolere, & moneo cogi-
tatione fieri posse vt arundineo baculo insistas: vel in caducum
morum inclinaueris, quod sepe dixisse fertur Adrianius prin-
cipum canere possis Maronem illud. Ostendunt terris cau-
sa, neque vltra esse finem. G. Gaudeo de infante meo. R. Sic
sue ille vt dixi acerba morte defungitur, siue
quod est multo grauius, quodque sapissime accidit, è grauisimo in-
fante sit ingratas, & inobediens adulescens. G. Multum gaudeo de
infante filio. R. Nemo iam stultus a gricola est, qui de flore multum
expectandus est, tunc gaudendum modice. Inter-
tempetates grandines, & vredines metuendæ sunt, frænandum
autem gaudium.

De amisso filio. DIAL. XLVIII. D. O. L.

De amisso filio. R. Melius dic præmissi, securus cito quidem;
vultus hodie, & quid scimus, an hæc ipse hora? Nulla fides vitæ
quam tanta sit fides mortis, securus dixi, sequens debui conti-
nere, nusquam in vita pedem figere permisissum homini,
semper gradit ad mortem (mirum dictu) seu ille vincit, seu
vultus, seu itans, seu ambulans, seu sedens, seu sanus, seu æger, seu
vultus, seu sopitus ad metam fertur, atque illo mori, qui ve-
nit, nauibus, vel quiescens properat. D. Amisi filii desiderio ex-
tremum posse pati desiderium parui temporis puerile, seu femine-
est. Vno enim nihil breue difficile. Nosti credo quibus verbis
læta hausmodi apud Platonem Socrates, apud Ciceroem
& Lælius consulerent. Virtute quamuis & gloria supremi vi-
tæ spe tamen longe impares. Nosti præterea quod animi Ami-
tatis, quid Cato ipse, quid Pericles, quid Xenophon ille So-
crati condiscipulus Platonis atque æmulus, quid innumerabiles
in mortibus habere, nec te præterit vt Propheta i-
& Rex filium quem languentem fleuerat, non fleuit extin-
ctum, cogitas, quod irreuerentia lugere superuacua demeritis
quis quam precatus est. Quibus se virilibus exemplis interserit

De filij fortitudine. DIAL. LXXIII. G. A. V.

Est mihi filius vir fortis. R. Quanto ille est fortior, tanto tu timi-
dior sis oportet: In nullos enim homines plura pericula, quam in
sui contemptores, hoc est, viros fortes, congerit fortuna nec imme-
rito. Ceteri enim se abdant, euitantque imperium, illi se obiciunt
fulminanti. Recurre memoria præteritum tempus, fortissimos sera
omnes violenta morte consumptos inuenies. G. Fortitudo filii in-
gens est. R. Fortitudo pulcherrima virtus est, sed comitata casibus
variis, paratas lachrymas, & instructum feretrum habeto, omnibus
mors vicina, viris fortibus contigua est. G. Vir fortissimus est filius.
R. Est qui patriæ libertatem fortitan, stragem hostibus, sibi decus, ti-
bi fletum aliquando, metum temper asserat. G. Natus mihi fortis
ac magnanimus est. R. At quid aliud interfecto in filio Creon ge-
mit, nisi magnanimum bellicæ laudis ardorem? Quid Euander in
Pallante suo, nisi nouam gloriam armorum, prædulce decus primi
certamias? Quid alius Priamus Hectorem pauens monet, nisi ne
Achillem solus expectet? Quid aliud hunc ipsum mater anxia
precat, nisi vt fugiat bellicosum virum? Quid denique vxor He-
ctora post viri mortem fati ignara timere se dicit: nisi probitatem
viri miseram & feruore animi non se in acie continentem bellato-
rem, sed ceteros præcurrentem, quod ipsum iam ante ab initio for-
midabat, vbi euntem ad bellum his verbis alloquitur, Domine,
corrupet te tua vis, neque miseris filii pueri, & mei miseræ ma-
tris, que cito vidua tui ero. Quod postremo Achillis genitrix præ-
nato timida dum diceret. Iam Pelago terrisq; meis quæretur Achil-
les, Et vult ipse sequi, dumque illum frustra tam feruentis belli
motibus ereptum & imbecillum tranquillæ senis iam remiam inue-
ctum virgineis latebris occultaret? Omnes hos quidem fletus & hos
metus nihil aliud quam martia vis, & vitæ animosa pepererat. G.

